

PETŐCZ ANDRÁS

Az Idő és a Költő

*Az Idő lassan elszivárog,
szaporodnak a halálok,
sziszeg a szél,
arról beszél,
nem az jön majd,
akit várok.*

*Az Idő múlik, múlik egyre.
Nem vagy méltó kegyelemre.
Feléd nyújtva
Isten ujja,
mégsem mehetsz
a magosba.*

*Az Idő csendben rád telepszik.
A föld alá befekszel, itt.
Hasznot leső
sűrű eső,
föled kúszik
a márványkő.*

*A Költő éppen csak hogy játszik.
Legföllebb ha dudorászik.
Itt az óra:
mandragóra
mérge csöppen
haldoklóra.*

*Az Idő fehér szakállt növeszt.
Fehér pajzsával körbevesz.
Engedd közel,
emígy öle!
Költő felett
fehér kereszt.*

*A Költő, Idő, jó barátok.
Nem fog rajtuk soha átok.
Semmi ágán
szív didereg,
kémelek a
sötét eget.*

Tisztelettel gratulálunk szerzőnknek, aki 2017.
március 14-én vehette át a Babérkoszorú-díjat!